

คำชี้แจงกระบวนวิชา

1. แนวสังเขปกระบวนวิชา CN 301 ภาษาจีนระดับกลาง 1

(INTERMEDIATE CHINESE 1)

ศึกษาและฝึกหัดอ่านออกเสียงจากบทอ่านที่มีเนื้อหาง่าย ๆ โดยเน้นการออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2. เนื้อหาโดยสังเขป

วิชา CN 301 ได้รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับจีนในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่ประวัติศาสตร์ ภาษาวรรณคดี กวีนิพนธ์คำเปรียบเปรยที่ชาวจีนพูดกันทั่ว ๆ ไป และความเรียงของนักเขียนที่มีชื่อเสียงในยุคเปลี่ยนแปลงการปกครองของจีน

เพื่อให้เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้สมบูรณ์และสามารถเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษาอย่างครบถ้วนแล้ว ในแต่ละบทผู้เขียนได้เพิ่มบทอ่านเสริมทุกบท ซึ่งจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทอ่าน นอกจากนั้นยังมีคำศัพท์ ความเข้าใจการใช้คำศัพท์และแบบฝึกหัดในบทเรียน กล่าวคือเป็นการเข้าใจไวยากรณ์เพื่อนักศึกษาจะได้ฝึกหัดเขียนคำตอบคำถามได้มากขึ้น

เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจการแปลภาษาจีนเป็นภาษาไทยได้ละเอียดนอกจากคำศัพท์ที่ผู้เขียนได้แปลเป็นภาษาไทยไว้แล้ว ยังทำบทแปลไว้ให้ด้วย

เนื้อหาในบทเรียน รวม 15 บท แบ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จีน 2 บท ตัวอักษรและภาษาจีน 2 บท วรรณคดีจีน 1 บท ปรัชญาจีน 1 บท กวีนิพนธ์จีน 4 บท การแพทย์จีน 1 บท และความเรียง 4 บท

3. ข้อเสนอแนะในการเรียน

การเรียนภาษา ไม่ว่าจะ เป็นภาษาใด ๆ ก็ตาม ย่อมต้องเน้นความชำนาญทั้งทางด้าน การ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาจีนก็ไม่ผิดไปจากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ดังนั้นในบทเรียนทุกบทของหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะเรียนและฝึกอ่านตามอาจารย์ ผู้สอนแล้วจะต้องฝึก

หัดอ่าน และเขียนให้มาก ๆ การเขียนตัวอักษรจีนก็มีหลักที่ผิดไปจากภาษาอื่นซึ่งนักศึกษาจะต้องฝึกฝนมา ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 แล้ว

เมื่อเริ่มต้นอ่านบทเรียน ขณะที่นักเรียนอ่านตามอาจารย์ผู้สอนนั้นหากต้องการช่วยความจำให้จดเสียงอ่านด้วยตัว HANYU PINYIN แล้วฝึกอ่านและจำคำศัพท์ให้ได้ทุกตัว แต่อย่างไรก็ดีเนื้อหาในบทเรียนจะช่วยให้นักศึกษาจำคำศัพท์ได้แม่นยำยิ่งขึ้นจากนั้นก็ฝึกทำแบบฝึกหัดและสิ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความจำได้มากก็คือการฝึกหัดอ่านบทอ่านเสริมแล้วหาคำศัพท์จากพจนานุกรมด้วยตนเอง สำหรับบทแปลนั้นนักศึกษาไม่ควรอ่านก่อน ควรอ่านหลังจากเรียนบทอ่านแล้ว แล้วนำมาเปรียบเทียบเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

เนื่องจากการจัดรูปแบบและหัวข้อในแต่ละบทเหมือนกันดังนั้นนักศึกษาควรศึกษาแต่ละบทตามแนวที่กล่าวมาแล้ว ที่พิเศษออกไปก็คือบทที่ 10 และ 11 ซึ่งนักศึกษาจำเป็นจะต้องท่องให้ขึ้นใจ

4. การประเมินผล

การทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนจะเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีนในแต่ละบทได้เป็นอย่างดี หลังจากทำแบบฝึกหัดแล้วนักศึกษาควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อในแต่ละบทเรียนแล้วหัดทำเรื่องในแต่ละบทหรือฝึกแปลเนื้อหาบางตอนของบทอ่านและบทอ่านเสริมเป็นภาษาไทย

第一章

中国历史(一)1

中国古代历史因为没有可靠的书，只好算是传说，可是这种传说相当有意思；据说盘古氏是用一把斧子把天跟地分开，天地分开以后，地面上开始有人了。比较聪明的人开始发明很多生活的方法，慢慢儿的知道怎么造房子，怎么种东西什么的。后来不知道又过了几千年，在这些中国人里，出了一个很重要的人叫黄帝。黄帝的时候，生活的方法就更进步了。大家开始采用丝作衣服；作买卖的时候已经用钱了。简单的音乐和文字也有了。

据说在黄帝的时候，他打过一次很重要的仗，打赢了，所以他那一族的势力就越来越大。他们沿着黄河发展，地方一天比一天大。这一族人就是汉族的祖先，所以到现在大家还说中国人是“黄帝的子孙”。

在中国古代历史中，还有许多人特别值得我们介绍的，就是中国人常说的：尧、舜、禹、汤、文、武、周公。这七个人对中国的文化思想都有非常重要的影响。

尧、舜跟禹都是很能干的统治者。尧老了把他的责任交给舜，舜老了交给禹。禹的时候就是历史上的夏

¹ 新加坡国立大学华语中心编，《中国文化一》。新加坡：国立新加坡大学，1987。

朝。禹老了以后，把责任交给他的儿子。从这时候起，中国就开始了把政权传给儿子的制度。

夏朝以后是商朝。商朝的第一统治者是汤，那是纪元前一千七百六十六年的事。

武王把商朝灭了，就建立了中国历史上有名的周朝。武王，周公都是周文王的儿子，就是前头所说的文、武、周公。周朝的头三百年叫西周，是中国的封建时期。这个时候周朝统治的地方比以前大多了，周朝的君主把土地分给他的儿子跟其他的人让他们去统治。这些统治者叫“诸侯”。在东周的头两百多年里，诸侯的势力一天比一天大起来，跟周朝君主的关系也一天比一天远了。势力特别大的诸侯，不但别的诸侯得听他的话，连周朝的君主也得听他的话了。那个时候在政府里做事的人都是贵族。贵族文化可以说是发展到了最高点。这个时期在中国历史上叫“春秋时代”，孔子就生在这个时期。后来诸侯的势力越来越大，最后都变成了国。国与国之间常常打仗，所以历史上叫“战国时代”。从这时候起，政权开始从贵族的手里慢慢儿的落到平民的手里。研究学问已经不是贵族的特权，所以这个时期产生了很多有名的思想家。

战国以后，秦朝统一了中国。中国开始有了一个很大的统一政府。那时候的中国，以大小来说，已经和现在中国本部的大小差不多了；以民族来说，很多小民族慢慢儿的合成一个大民族；以政治制度来说，封建制度

被推翻，建立一种统一的中央政府；以学术思想来说，春秋战国各大思想家的学术思想建立了中国学术思想的基础。贵族与平民之间的阶级没有了，平等的观念也开始在人民思想中出现了。

题解：

中国的历史悠久，发展的时间也较长，从古代到秦朝。本文以几个段落简单的说明中国古代历史发展的过程。先提到盘古开辟天地，中国第一位皇帝的来源。中国古代、周代、秦朝的统治者及政权制度的改变。

生词

传说	chúanshuō	นิยายปรัมปรา กล่าวขานกันว่า
据说	jùshuō	กล่าวขานกันว่า
盘古氏	Pǎngǔshì	พระเจ้าผ่นโกสี
斧子	fǔzi	ขวาน
打赢	dǎyíng	รบชนะ
势力	shìlì	อำนาจ
沿着	yánzhe	เลียบไปตาม
能干	nénggàn	เก่งกล้า
统治者	tǒngzhìzhǐ	นักปกครอง
政权	zhèngquan	อำนาจการปกครอง
制度	zhìdù	ระบบ
公元前	jìyuánqián	ก่อนคริสตกาล
公元后	jìyuánhòu	หลังคริสตกาล
封建时期	fēngjiàngshíqī	ยุคศักดินา
产生	chǎnshēng	ผลผลิต
推翻	tuīfān	ผลักให้ล้ม ผลักให้ตก
基础	jīchǔ	พื้นฐาน
阶级	jiējí	ลำดับชั้น ชนชั้น

平等	píngděng	เสมอภาค
观念	guānniàn	ความคิดรวบยอด มโนทัศน์
出现	chūxiàn	ปรากฏ

专用名词

黄帝	Huángdì	ปกครองระหว่าง 2698 ก่อน ค.ศ. เป็นพระมหากษัตริย์ในตำนาน
尧	Yáo	ปกครองระหว่าง 2357-2255 ก่อน ค.ศ.
舜	Shùn	ปกครองระหว่าง 2255-2205 ก่อน ค.ศ.
禹	Yǔ	
汤	Tāng	ปกครองระหว่าง 1766-1753 ก่อน ค.ศ.
文	Wén	
武	Wǔ	
周公	Zhōugōng	ปกครองระหว่าง 1115-1078 ก่อน ค.ศ.
夏朝	Xiàcháo	ราชวงศ์เซี่ย (2250-1818 ก่อน ค.ศ.)
春秋时代	Chūnqiūshídài	ยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ของจีน ระหว่าง 722-8 ก่อน ค.ศ.
战国时代	Zhànguóshídài	ยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ของจีน ระหว่าง 493-222 ก่อน ค.ศ.

词语例解：

1. 怎么种东西什么的。

“什么的”表示列举未尽，较口语化。一般是事物性问语。

例如：

1.1 绘画、剪纸什么的，她都喜欢。

1.2 梨、苹果、什么的，她都买点儿回来。

2. 他那一族势力就越来越大。

“越来越……”表示事物随着时间的推移而变化的程度渐深，后边多连接形容词或动宾结构。

例如：

2.1 我们的生活越来越好了。

2.2 他越来越看不起人了。

3. 地方一天比一天大。

“一天比一天”意思如“越来越”用法有些不同“一天比一天”后边的形容词可带“起来，下去”等趋向词语。

例如：

3.1 人们一天比一天富起来了。

3.2 他一天比一天会说话了。

4. 诸侯的势力一天比一天大起来。

“起来”用在形容词或动词后。表示情况或动作开始并继续。

例如：

4.1 天气热起来了。

4.2 一句话说得大家笑起来了。

练习:

1. 请回答以下的问题。

1.1 盘古是谁? 他对开辟天地有何关系?

1.2 古代的统治者是怎样传下来的?

1.3 周朝是中国历史上最重要的一段时期, 请简单的叙述?

1.4 请说一说在春秋战国政权以及学术思想的改变。

2. 请用你自己的句子将本文章缩写成一篇短文。

3. 试将本文的内容分为段落并写上每个段落的重要句子。

4. 将以下的词语造句。

4.1 据说

4.2 越来越

4.3 一天比一天

4.4 出现

5. 写出下列词的反义词。

5.1 开始 =

5.6 古代 =

5.2 前头 =

5.7 贵族 =

5.3 统一 =

5.8 落 =

5.4 聪明 =

5.9 胜 =

5.5 简单 =

5.10 现在 =

6. 选词填空。

6.1 比较聪明的人开始_____很多生活的方法。(发明、发现、发生)

6.2 皇帝的时候,生活的方法就更 _____ 了。(先进、进步、前进)

6.3 尧、舜、禹、汤、文、武、周公,这七个人对中国的文化思想 _____ 都有非常 _____ 的影响。(重要、重大、首要)

6.4 周朝的头三百年叫西周,是中国的封建 _____。(时期、时候、时代)

6.5 诸侯的势力越来越大, _____ 都变成了国。(终于、最后、到底)

7. 判断下列句子所记叙的历史事实对不对。

7.1 () 周朝的头三百年叫东周,以后叫西周。

7.2 () 东周的头两百年,贵族文化发展到了最高点,这个时期叫“战国时期”。以后,诸侯的势力越来越大,最后都变成了国,这个时期叫“春秋时代”。

7.3 () 舜将责任交给了尧,尧将责任交给了禹。

7.4 () 周朝以后是商朝。商朝以后是夏朝。

8. 读下列短文并回答问题。

8.1 为什么说司马迁是一位大史学家呢?

8.2 说说司马迁的生平。

8.3 《史记》记载了什么事?

大史学家司马迁²

司马迁(约西元前一四五-----前八六年), 西汉人, 中国历史上最伟大的史学家。他的名著史记, 象光芒万丈的巨星, 照耀千古。

司马迁的时代, 正是汉代的盛世, 象正午的阳光, 光辉四方, 对外: 和他同时代的张骞, 打通丝绸之路; 卫青, 霍去病的骑兵, 横扫蒙古沙漠。对内: 创立世界上最早的国立大学, 有许多博士教导着优秀的青年; 全国工商业繁荣, 人民生活水准很高。大汉帝国的一切, 都是空前的。汉武帝曾率领百官, 登上面临黄海的泰山之顶, 举行盛大的祭典, 向上帝报告丰功伟业。

司马这一家, 世代为史官。史官的职掌是保管政府的档案以及其他有价值的史料。司马迁担任太史令, 官位不高, 但受到人们的尊敬, 称他为“太史公”。而他也以“太史公”自称。

司马迁的足迹, 几乎走遍了全中国。他实察名山川, 民情风俗, 访问旧事, 考证遗迹。这些游历, 是帮助他成为伟大史学家的必要条件之一。

司马迁的个性纯朴, 毫爽而正直。当时的名将李陵, 因为伐匈奴失利, 不得已而降敌。武帝大怒, 欲罪李

² 集成图书编审委员会编, 《小学常识》(第十册), 香港: 集成图书公司, 1989。页36-39。

陵的家人。司马迁反对众人的随声附和，力言李陵有功于国家。他的正义感，使他自己遭受了刑罚。他怀着满腔的冤屈、愤怒、忍辱偷生。完成了不朽的名著——史记。

史记是一部中国通史。记载了从黄帝到汉武帝二千多年的历史。共一百三十篇，五十多万字。

司马迁以前，中国有历史，但无史学。司马迁写历史的态度是资料求真，意义求善，表达求美。在史记里，他把自古以来的政治，经济，社会，思想，人物等，面面俱到，而且能够融会贯通。他热情洋溢，不虚假，不保留，把往事从头细说。史记里的人物和故事，有血，有泪，有生命。读史记，有[如见其人，如听其语，如逢其事]之感。二千年后的今天，我们展读史记，不禁点头称好，拍案惊奇，由衷的发出赞美和叹息。

